

Lőrincze Lajos: Üzenet a szomszédba

Sokan kérdezték, kérdezik tőlem, lehet-e, szabad-e az anyanyelvünkkel való törődést egy-két hétre szorítani, korlátozni? Nem látszatcselekvés-e ez, amely csak arra jó, hogy megnyugtassuk magunkat: foglalkoztunk anyanyelvünkkel, megtettük kötelességünket...

Nos, az ilyen ünnepi megemlékezéseknek igenis megvan a maguk haszna, jelentősége az emberek, a társadalom életében. Ráirányítják ezek az alkalmak a figyelmet egy gondolatra, eszmére, felrúzzák a közömbösöket is, az ünnep jelentőségének hangsúlyozásával a hétköznapi feladatainak, kötelességeinek végzésére is ösztönöznek. Lám, a szeretet vagy a szabadság is állandó szükséglete az egyénnek és a társadalomnak, mégis vannak az évnek olyan napjai, amelyeken ezekre az eszmékre különösen emlékezünk. De az ünnep igazán csak akkor töltheti be feladatát, ha melege, fényének sugárzása áthatja hétköznapijainkra; így kaphatnak hitelt és értelmet, válhatnak valósággá az ünnepi szavak, fogadkozások, ígéretetek.

Elhangzanak, elhangozhatnak az anyanyelv hetén szép és igaz szavak nyelvünk értékeiről, gazdagságáról; az egyén és a közösség életében való szerepéről, jelentőségéről; megőrzésének, megtartásának, gazdagításának fontosságáról, lehetőségéről és nehézségeiről; sokoldalú, sokrétű megismerésének módjáról és hasznáról... Hangozzanak is el! De a szavak csak szavak maradnak, ha nem hatják át mindazok életét, nem vezérlik azok gondolkodását, nem irányítják azok mindennapi tevékenységét, cselekedeteit, akik ennek a nyelvművelő, nyelvápoló, nyelvmegőrző: nyelvi embernevelő munka sikerének valódi letéteményesei.